

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 151 (1887)

Svētdien, 1956. g. 23. decembrī

12. gads

Ātrāk kult un atbērt sēklu

Drīzumā rajona kolchozos notiks kolchoznieku pilnsapulces, kurās apkopos rezultātus, novērtēs padarīto, nosacīs apmaksu par izstrādes dienām. Bet kā gan tas būs iespējams, ja šogad izaudzētā graudaugu raža vēl stāv nekulta brigāžu šķūņos. Kā gan varēs nosacīt apmaksu par padarīto darbu, paredzēt papildapmaksas par plānoto ražu pārsniegšanu? Skaidrs, ka, lai gūtu pilnīgu pārskatu par pavadītā gada paveikto, visiem graudaugiem jābūt izkultiem, sabērtiem kolchozu klētīs.

Un jāsaprot, ka te vēl jādara ļoti daudz. No tā laika, kad rudenī kolchozos iedūcās pirmās kuļmašīnas, pagājuši vairāki mēneši, bet daudzos kolchozos izkults vēl gaužām maz. Visi graudaugi izkulti vienīgi „Padomju Latvijā”, tuvu šī darba nobeigumam ir Ždanova vārdā nosauktajā un „Proletarieti”. Turpretī veselā rindā kolchozu graudaugi izkulti tikai nedaudz vairāk par pusi. Un kā tas lai būtu citādi, ja ne mašīnu un traktoru stacijas, ne arī kolchozu kuļšanu pa istam neorganizē, atstāj to kā mazsvarīgu darbu uz vēlāku laiku, nerēķinoties, ka ar to tiek traucēta gada pārskata sastādīšana, sēklas atbēršana un sagatavošana, tiek ievilcināts lauksaimniecības gada noslēgums. Kā citādi var izskaidrot to, ja ar 17 Kuldīgas MTS kuļmašīnām, kas atrodas zonas kolchozos, 10 dienās (no 10.—20. decembrim) izkulti graudaugi tikai no 280 hektāriem. Kuldīgas MTS vadošie darbinieki, kā redzams, piekrituši atsevišķu kolchozu priekšsēdētāju apgalvojumiem, ka esot jāveic citi daudz svarīgāki darbi. Tāpēc arī kolchozos „Boļševiks”, „Brīvais ceļš”, „Cīņa”, „Sarkanā zvaigzne” un vēl citos no 10.—20. decembrim nav izkulta neviena tonna labības, lai gan šeit vēl jākuļ krietni daudz.

Arī tajos kolchozos, kur kuļmašīnas nodarbina, darbs nav organizēts tā, lai tās strādātu ar pilnu slodzi. Tā kolchozā „Aktivists” 10 dienās nokulta labība no 15 hektāriem, Molotova vārdā nosauktajā — no 6 ha, „Jaunajā gvardē” — no 20 ha. Protams, ka šeit nevar būt runas par kuļmašīnu pietiekamu nodarbinātību.

Glūži tas pats sakāms par Kables MTS zonas kolchoziem. Šeit vairākos kolchozos, kā Kārļa Marksa vārdā nosauktajā, „Sarkanais karogs” izkulta tikko puse graudaugu, bet „Kopdarbībā” — tikai 38 procentu apmērā.

Protams, ka līdz ar kuļšanas ievilcināšanu aizkavējas arī sēklas atbēršana un sagatavošana.

Puse rajona kolchozu sēklu vēl nav atbērusi pat 50 procentu apmērā. Bez tam kolchozu valdes un lauksaimniecības speciālisti nedrīkst aizmirst, ka tā vēl nav pilnvērtīga sēkla, kas no kuļmašīnas iebērtā apcirkņos.

Vilcināšanās graudaugu kuļšanā un sēklas atbēršanā turpmāk nav pieļaujama. MTS vadošo darbinieku uzdevums diendienā sekot darba gaitai un prasīt, lai MTS speciālisti un kolchozu valdes nodrošinātu pilnīgu visu kuļmašīnu izmantošanu.

VIŅI STRĀDĀ UZ 1957. GADA RĒKINA

Priecīga vēsts

Attēlā: kokmateriālu izkraušana Alsungas lejas krautuvē.

Telefonograma bija mazliet neparasta varbūt tādēļ, ka to nodeva nevis kā parasto Kuldīgas MRS centrs, bet gan meža izstrādes iecirknis un varbūt arī tādēļ, ka šādu telefonogramu var saņemt tikai reizi gadā. Lūk, ko vēstīja telefonograma:

„Zīņojam, ka Kuldīgas meža izstrādes punkts kokmateriālu izvešanas gada plānu ir izpildījis pirms termiņa — šā gada 16. decembrī, bet tānī pat laikā mežmateriālu sagatavotāji uz 1957. gada rēķina jau devuši 552 kubikmetrus kokmateriālu.

Vislielāko ieguldījumu

devušas meža meistarību Jansona un Baleviča vadītās brigādes...”

Šajā isajā, bet patīkamajā telefonogramā ir pateiktas, par ko Kuldīgas meža izstrādes punkta ļaudis nenogurstoši strādājuši 11 mēnešus un 16 dienas.

Šodien šī vēsts jau aplidojusi visus Kuldīgas MRS mežu izstrādes punktus, un, apsverot savas iespējas, arī to ļaudis apņēmušies tuvākajās dienās pabeigt šā gada kokmateriālu sagatavošanas un izvešanas plānu.

G. Akermane,
Kuldīgas MRS tehniķe

INTERVIJA

Strādāts labi

Par to, kā rajona rūpniecības kombināta ļaudis ir strādājuši šajā sestās piecgades pirmajā gadā, mūsu laikraksta līdzstrādniekam tā direktors b. Strazds pastāstīja:

— Tagad, kad skaitām pēdējās 1956. gada dienas, regulāri pienāk no mūsu cechiem iepriecināšas vēstis par gada ražošanas plāna izpildi visos rādītājos.

Viens no pirmajiem ar savām 1956. gada saistībām tika galā kokapstrādāšanas cechs. Tā kolektīvs šogad izlaīz labas kvalitātes produkciju un gada plānu izpildījis novembrī, bet uz šodien virs plāna devis dažādas koka izstrādājumus par 222 tūkstošiem rubļu.

Te der atzīmēt, ka mūsu galdnieki ir guvuši teicamus panākumus tādu iedzīvotāju iecienītu mēbeļu kā kušetu, lēto divdurvju un divarpusdurvju skapju un citu mēbeļu ražošanā.

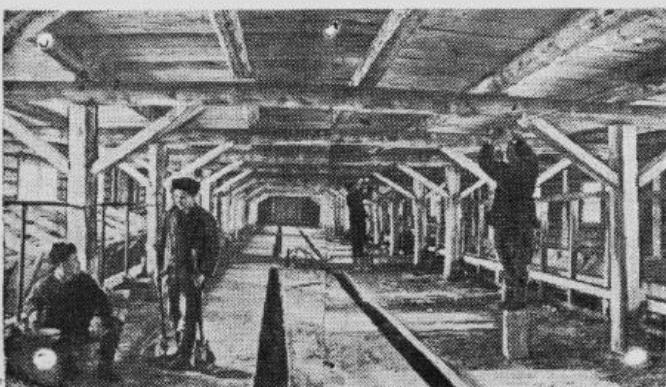
Runājot par šo kolektīvu gūtajiem panākumiem, nevar neatzīmēt krietnos darba darītājus, kā metala

remonta cecha kalēju biedru Pirtnieku, elektrometnātāju b. Bazgu, Lielšķēdes dzirnavu melderi b. Birziņu, modes ateljē piegriezēju b. Siliņu un daudzus citus, kas ik dienas izstrādes normas izpilda par 150—200 procentiem.

Daudz labāk kā iepriekšējos gados ir strādājuši Padures un Kaltiku ķieģelnicu kolektīvi. Viņi šogad celtniekiem devuši 4 miljonus 60 tūkstošus ķieģeļu.

Kopprodukcijā arī viss Rūpniecības kombināts ir izpildījis pirms termiņa 1956. gada ražošanas plānu un līdz 20. decembrim esam devuši virs plāna produkciju par 1 miljonu 464 tūkstošiem rubļu.

Šādas panākumus šogad esam guvuši tikai tādēļ, ka atmetām iepriekšējo gadu „šurmēšanas” metodi mēnešu pēdējās dekadēs un strādājām ritmiski.

KURGANAS APGABALS. Kargapolskas rajona Staļina vārdā nosauktajā kolchozā liela vēriba tiek veltīta lopkopības fermu mehānizēšanai. Tur noorganizēta speciāla brigāde, kas montē un remontē mehānismus.

Uzņēmumā: automatiskās dzirdināšanas montāža jaunuzceltajā kūtī.

Komunisti cīnās par kolchoza augšupeju

Apes MTS zonas kolchozā „Leņina ceļš” sabiedriskās saimniecības attīstīšanā guvis ievērojamus panākumus. Pagājušajā saimniecības gadā uz katrām simti hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes šis kolchozs ieguva 228 centnerus piena, tas ir, par 55 centneriem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Šajā pašā laikā gaļas ražošana uz 100 hektāriem aramzemes pieauga par 2,7 centneriem un tagad sasniedz 25,7 centnerus. Sabiedriskajam ganāmpulkam izveidota stabila lopbarības bāze. Katrai govij šogad sagatavoti 19 centneri rupjās barības un 5 tonnas skābarības. Kolchozā uzcelta kūts 400 kūkām un pilnīgi mechanizēti darbietilpīgie procesi govju fermās.

Cīņā par šiem panākumiem svarīga loma bija kolchoza partijas organizācijai, kurā ir 19 komunistu. Ar savu ikdienas darbu viņi dod lielu ieguldījumu visu arteļa saimniecības nozaru attīstīšanā. Partijas organizācija politisko masu darbu cenšas veikt tā, lai sekmīgi tiktu izpildīti uzdevumi, ko PSKP 20. kongress nospraudis lauku darbaudim.

Pēc komunistu iniciatīvas kolchozā izveidotas kompleksās brigades. Brigadieris bb. Tralmaks, Šneidere un Stikute, komunisti bb. Eidmanis, Vācietis, Lazovika un citi neatlaidīgi cīnās par arteļa saim-

niecības augšupeju, rāda priekšzīmi darbā. Viņiem seko citi kolchoznieki. Līdz ar labības, piena un gaļas ražošanas palielināšanos panākta produkcijas pašizmaksas pazemināšanās. Salīdzinot ar pagājušo gadu, izstrādes dienu patēriņš samazināts par 32 tūkstošiem. Šogad kolchoza ienākumi sasniedza 2500 tūkstošus rubļu. Parkatru izstrādes dienu kolchoznieki saņēms 10 rubļus un 1,5 kilogramus labības.

Komunisti pastāvīgi aicina arteļa biedrus čakli strādāt, lai palielinātu labības, gaļas, piena un citu lauksaimniecības produktu ražošanu. Pēc viņu iniciatīvas veikti vairāki pasākumi meliorācijā un augsnes auglības uzlabošanā. Kolchoza laukos jau izvestas vairāk nekā 7000 tonnas organisko mēslojumu un sagatavots pāri par 2000 tonnām pakaišu kūdras. Visās brigādēs izvērsusies rosīga gatavošanās pavasara sējai.

Partijas organizācija lielu uzmanību veltī kolchoznieku socialistiskās sacensības vadīšanai. Par sacensības gaitu regulāri pastāsta sienas avīze, bet labāko arteļa biedru panākumus atspoguļo uzskates agitācija. Tas iedvesmo visus kolchozniekus cīņai par arteļa saimniecības tālāku nostiprināšanu.

M. Bālīšs,
partijas rajona komitejas sekretars
Apes MTS zonā

Gatavojoties Jaunatnes festivalam

Skolotāju un kolchoznieku sadarbība

Ivandes 7-gadīgās skolas skolotāja b. Porniece arvien uzmanīgi ielūkojas laikrakstā „Padomju Jaunatne”, pāršķirsta jaunāko „Zvaigznes” numuru. — Ko raksta par gatavošanos festivalam citos rajonos? Vai tur neatradīs notis kādai jaunai dziesmai, ko varētu izmantot repertuāra paplašināšanai pašu ciema sieviešu korim? Protams, skolotājai, kura uzņēmies arī dirigēties pienākumus, gribas kora dalībnieces, kas tik cītīgi ierodas uz kora mēģinājumiem, iepriecināt ar kādu jaunu, skaņu dziesmu.

Gatavojoties festivalam, koris jau iestudējis veselu rindu dziesmu, kas sarakojuma vakaros izpelnījušās Kursas ciema kolchoznieku atzinību. Tāniskaitā ir Zariņa „Miera maršs”, Licītes „Maza, maza ābelīte”, Šķipsnas „Baltām miera dūjām līdz”, Arro „Pulkā dziedāt, dejoj nāc” un daudzas citas.

Patlaban koris mēdza no festivala dziesmu krājuma „Saulē noriet vakarā” un laikrakstā „Padomju Jaunatne” ievietoto indoneziešu tautas dziesmu „Mans ciemats”.

Dziedātāju pulkā ir gan Ivandes skolas skolotājas, gan lauksaimniecības arteļa „Latvijas strēlnieks” kolchoznieces — mēģinājumos sanāk 16—18 dalībnieču.

Skolotājiem sadarbībā ar kolchozniekiem izveidojies arī dramatiskais kolektīvs. To vada skolotāja b. Lindberga. Kolektīvs iestudējis skečus, dekla-

macijas, vairākus viencēlienus, sagatavo J. Anešauda 3 cēlienu lugu „Grēku grāmata”. Kolektīvs mēdza arī E. Vilka viencēlienu komediju „Sapnis nomodā”. Šeit pulcējas teātra mākslas entuziasti — kolchoza komjaunatnes pirmorganizācijas sekretars G. Rozītis, kolchozniece E. Kōrsjunoka, kolchoza uzskaitvede V. Kāna, skolotāja A. Kēstere, kultordze V. Liepniece un citi.

Ja skolotāji palīdz pulciņu organizēšanā un vadīšanā, dziesmu un lugu iestudēšanā, tad kolchozs sniedz vajadzīgo materiālo atbalstu, atvēl transportu izbraukumiem. Tā pirms nedēļas kolchoza „Latvijas strēlnieks” pašdarbības kolektīvi pēc lasītāju konferences par Nikolajeva grāmatu „Stāsts par kolchoza galveno agronomu” sniedza priekšnesumus Kursas ciema tautas namā.

Šie pašdarbības kolektīvi ar skečiem un dziesmām viesojies arī Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā. Tiek domāts arī par jaunas programmas iestudēšanu, ko sniegt pēc lauksaimniecības arteļa „Latvijas strēlnieks” gada pārskata sapulces.

Skolotāju kolektīva un kolchoznieku sadarbība nodrošinājusi mākslinieciskās pašdarbības pulciņu aktīvu darbu. Tā nodrošinās arī panākumus ciema festivalā, kuram pašdarbnieki gatavojas ar lielu dedzību.

A. Leja

PĀRSKATS

par graudaugu kulšanas gaitu rajona kolchozos uz šā gada 20. decembri

Kolchozs	Nokulti graudaugu proc. no nopļautās plat.
„Padomju Latvija”	100,0
Ždanova v. n.	93,7
„Proletarijēts”	93,6
Lisenko v. n.	83,8
„Brīvais ceļš”	83,8
„Jaunā gvarde”	83,3
„Leņina ceļš”	82,8
„Latvijas strēlnieks”	81,4
„Abava”	80,0
„Uzvara”	77,3
„Komunars”	75,7
„Brīvība”	73,2
„Sarkanā zvaigzne”	71,0
„Graudus”	70,3
„Aktīviests”	69,6
„Socialisma ceļš”	69,3
„Imanta”	69,0
„Uzvaras karogs”	68,1
Raiņa v. n.	65,1
„Cīņa”	64,9
„Traktorists”	63,2
„Leņina v. n.”	60,1
Staļinav. n. (Kraumaņuc.)	59,4
Molotova v. n.	58,2
Mičurina v. n. (Edoles c.)	56,8
Staļina v. n.	55,1
Mičurina v. n.	51,5
„Boļševiks”	50,7
Kārļa Marksa v. n.	50,4
„Sarkanais karogs”	47,1
„Komunisma ceļš”	45,6
„Kopdarbība”	37,9

Pabeigta kulšana

Lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” laudis pirmie rajonā kulšanu pabeidza pagājušajā nedēļā. Kaut gan kolchozā graudaugus kūla tikai ar vienu kuļmašīnu, kuru vadīja Jūlijs Apšāns, darbs sekmejas un daždien izkūla pat 8 tonnas. Šogad kolchozā krietni lielāks ir graudu bīrums un, salīdzinot ar pagājušo gadu, te izkūla apmēram 3 centnerus no hektāra vairāk.

Līdztekus kulšanai kolchoznieki atbēra labību arī sēklai. Tagad visa pavasara sējai nepieciešamā sēkla — 48 tonnas — atbērtā un paraugi nosūtīti sēklas dīgspējas pārbaudei.

Z. Smilga

Darbs veicas

Graudaugu kulšana sekmejas lauksaimniecības arteļa „Leņina ceļš” kolchozniekiem. Diendienā šeit labību kuļ ar divām kuļmašīnām. Trešās kompleksās brigades laukopji (brigadieris b. Brūveris) kulšanu jau pabeiguši, pateicoties kolchoznieku bb. K. Vilguta, A. Leimaņa, Z. un A. Matrozes un citu čaklajam darbam.

Kolchoznieki graudaugu kulšanu nolēmuši pabeigt pirms gada beigām.

* * *

Ne uz dienu kuļmašīnas dūkoņa nenorimst lauksaimniecības arteļi „Abava”. Pirmās brigades laudis kulšanu pabeiguši un tuvākajās pāris dienās šo darbu beigs arī otrajā brigādē. Ka kolchoznieki strādā čakli, liecina tas, ka 4 dienās izkulta labība no 70 hektāriem.

M. Roga

MUMS RAKSTA

Nolaidības sekas

Pagājušajā ziemā kolchozā „Uzvaras karogs” jaunlopu novietni „Vecduneni” izremontēja un darba apstākļi kopējām uzlabojās. Bet tomēr lopi ir ļoti vāji un netiri, zemi izslaukumi ir pirmpienē. Tas tāpēc, ka lopkopes meita un māte Freijas strādā nolaidīgi. Nereti mēslus no lopu stāvietām nenovāc dienu un pat ilgāk. Kūti novietotas 55 grūsnas teles un pirmpienes. Neskatoties uz to, ka grūsnas teles sevišķi rūpīgi jākopj, kopējas barības galdus neiz-

tira, tur sakrājušās barības atliekas sākušas jau trūdēt.

Bez tam pie novietnes nav iekārtota piena dzesētava, un kopējas pienu dzesē turpat kūti.

To visu zina kolchoza valde un kompleksās brigades brigadieris b. E. Valdmanis un tomēr šiem trūkumiem vienaldzīgi pāiet garām. Brigadierim laiks parūpēties arī, lai visiem lopiem būtu siles un tiktu salabota mēslu izvedamā „tačka”.

A. Sila

Vai to nevar novērst?

Mūs, Lejaskurzemes selekcijas un izmēģinājumu stacijā dzīvojošos strādniekus, ļoti apgrūtina elektriskās gaismas nepastāvība pie mums. Parasti uz vakara pusi, kad visvairāk rodas nepieciešamība pēc elektriskās gaismas, sākas dažādas likstas. Elektriskā gaisma dažkārt paliek tik „vārģa”, ka parastā svece dod vairāk gaismas nekā 75 sveču gaismas spuldze. Un bieži gadās vēl nepatīkamākas lietas — gaisma iedegas un nodziest, iedegas un nodziest un tā joprojām. Iedegšanās un nodzišanas biežums dažkārt kļūst visai neciešams. Varētu domāt, ka pastāv kāda sakarība starp šo parādību un vietas specifisko nosaukumu — izmē-

ģinājumu stacija, bet jāatgādina attiecīgām iestādēm, ka šie „izmēģinājumi” ar cilvēku pacietību nevienam nekāda labuma nedod, bet vienīgi traucē vakaros kulturali atpūties un skolniekiem mācīties. Tikko pēc darba gribi palasīt grāmatu vai laikrakstu, paklausīties radio, te uz reizi gaisma — ir... nav... ir... nav un tā līdz bezgalībai.

Domājam, ka šis nekārtības elektriskajā apgaismošanā nav nenovēršamas un attiecīgās iestādes parūpēsies, lai turpmāk Lejaskurzemes selekcijas un izmēģinājumu stacijā būtu normāls elektriskais apgaismojums arī vakaros.

L. Celms

Nesaudzē lauksaimniecības inventāru

Lauksaimniecības arteļi „Brīvība” ar kombainu pabeidza strādāt jau oktobra mēneša sākumā, bet vēl tagad tas stāv zem klajas debess pie mājām „Valdas”. Ne kombainieris b. Anselds, ne Kabiles MTS vadība nerūpējas, lai to nogādātu MTS un novietotu zem jumta. Varbūt viņi nodomājuši izvairīties no lieka darba, kombainu pārvācot uz MTS, un nolēmuši to atstāt turpat kolchozā līdz nākamajai ražas novākšanas sezonai? Tas, protams, nav zināms, bet skaidrs

ir viens — Kabiles mašīnu un traktoru stacijā par lauksaimniecības mašīnu saudzēšanu un saglabāšanu maz rūpējas.

Tas pats sakāms par kolchoza „Brīvība” valdi un brigadieriem. Vēl šodien pie „Zemnieku” mājām kukurbišu laukā jau kopš pavasara „rūdās” ecēšas. Jājautā valdei un inventarizācijas komisijai, kā tās domā pareizi veikt inventarizāciju, ja pat inventārs nav savākts vienkopus.

A. Usne

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIALU PĒDĀM

„Applūdina pagrabu”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 14. decembra numurā bija ievietots kritisks raksts par to, ka Mičurina un Vitolu ielas krustojumā nav elektriskā apgaismojuma, nav kārtībā ielu caurtekas, kāpēc

māju pagrabos ieplūst ūdens.

Atbildē redakcijai Komunālo uzņēmumu kantora vadība ziņo, ka elektriskais apgaismojums sakārtots, caurtekas izlabotas un darbojas.

Lielas pārmaiņas

Rēzekne, 13. decembrī (LTA). Netālu no Rēzeknes gleznainā pakalnā atrodas jaunās padomju saimniecības „Kaunata” centrs. Kopš noorganizēta padomju saimniecība, ciematā notikušas lielas pārmaiņas. Strādniekiem un kalpotājiem uzcelts jauns divstāvu nams, pašlaik ceļ darbnīcas, lopu novietnes un citas saimniecības ēkas. Tuvākajā laikā sāks celt vēl dažas jaunas dzīvojamās mājas, pirti, ēdnīcu un klubu.

Tagad padomju saimniecības ciematā darbojas vidusskola, slimnīca, aptieka, grāmatu veikals, bibliotēka, divi pārtikas preču veikali, maizes ceptuve un pasta kantoris. Gandrīz visas dzīvojamās mājas, kā arī kulturalis un izglītības iestādes radiofīcētas.

Ciematā rosīga ir arī kultūras dzīve. Bieži lasa lekcijas, notiek mākslinieciskās pašdarbības koncerti, lasītāju konferences un citi pasākumi.

Popularizēt labāko cūkkopju pieredzi

Latvijas PSR lauksaimniecības darbinieki sacenšas ar brālīgās Padomju Igaunijas kolchozniekiem un MTS darbiniekiem par visu kolchozu ražošanas nozaru tālāku attīstību. Šajā sacensībā ievērojamus panākumus guvuši Igaunijas PSR kolchoza „Edu” lopkopji. Minētais kolchozs jau trīs gadus piedalās Vissavienības lauksaimniecības izstādē. Pagājušajā saimniecības gadā tas uz katrām 100 hektāriem aramzemes ieguvis 80 centnerus cūkgaļas — kopskaitā 80 procentus valstij nododamās gaļas.

Kolchozs „Edu” šogad nobarojis 540 cūkas un ienēmis no cūkkopības 600 tūkstošus rubļu — par 150 tūkstošiem rubļu vairāk nekā pagājušajā gadā. No katras sivēnmātes iegūti 20 sivēni.

Šie panākumi sasniegti, lai kopjot lopus un izveidojot stabilu lopbarības bāzi. Īpašu uzmanību šajā kolchozā veltī ar olbaltumu bagātās barības — zirņu, vīķu, āboliņa un lucernas audzēšanai. Lielas platības ierādītas auzām un rudziem, kurus arī daļēji izmanto cūku barībai. Katru gadu kolchozā ar graudaugu mistru apsēj 130 hektarus, ar kartupeļiem apstāda desmitiem hektāru. Lopbarības bilanci izcili vietu ieņem kukurūza un lucerna. Lucernas pirmo plāvu izmanto siena un siena miltu izgatavošanai, otro — zaļbarībai un skābbarībai. Āboliņa un lucernas siena milti līdz ar kartupeļiem ir barības devu galvenās sastāvdaļas.

Kolchozā „Edu” bekoncūkas nobaro cauru gadu. Šim nolūkam atlasa labi attīstītas, veselīgas pavasara, vasaras vai rudens metienu sivēnus. Tie ātri aug un vienam kilogramam svara pieauguma tiem vajadzīgs mazāk barības vienību. Ziemā barības devās ietilpst siena milti, skābbarība, vārīti kartupeļi un spēkbarība. Cūkām izēdina arī 1—2 kilogramus vājpiena, zivju vai gaļas atkritumus. Vājpiens ievērojami uzlabo bekona kvalitāti.

Ziemā pusēcūcas izlaiž pastaigā, ganību periodā tos tur vasaras nometnēs. Nobarošana ilgst apmēram 2 mēnešus. Nobarošanu izbeidz, kad cūkas ir 6—7 mēnešus vecas un sasniegušas 95—100 kilogramus dzīvsvara.

Teicami kopdami cūkas, Igaunijas lopkopji panāk izcilus rezultātus. Lopkopju brigadieris Agneses Mae izaudzētās sivēnmātes gadā dod 22—23 sivēnus. Ievērojami panākumi ir arī cūkkopēm bb. Parkasei, Pīrfelmai un citām. Cūkkopju darbs labi atalgojas. Katra no viņām šogad nopelnījusi gandrīz 1.000 izstrādes dienu. Pagājušajā gadā kolchoznieki saņēmuši par izstrādes dienu 8 rubļus naudā, daudz labības un kartupeļu. Šogad paredzēts par izstrādes dienu izsniegt līdz 10 rubļiem naudā.

Sacenšoties ar Igaunijas lopkopjiem, mums jāiepazīstas ar viņu pirmirindas pieredzi un jāizpata tā visos mūsu republikas kolchozos.

J. Vitoliņš,
Lopkopības un veterinārijas institūta
zootehniķis

Skuju un siena milti kā mājlopu papildus barība

Zinātne un prakse pierādījuši, ka mājlopu barība nav pilnvērtīga, ja tā nesatur sevi loppēm nepieciešamos vitamīnus un mikroelementus, kas nav aizstājami. Ja barībā nav šo vitamīnu un mikroelementu, tad iestājas organisma nepareiza vielmaiņa, kas traucē pareizi izmantot lopbarību, lopi novājē un pazeminās to produktivitāti.

Vēl lielāka nozīme ir A vitamīnam, jeb viņa provitamīnam — karotinam, B grupas vitamīniem, D vitamīniem, C vitamīniem un E vitamīniem. Nepieciešami, lai lopbarība saturētu pietiekamā daudzumā šos vitamīnus, ir sevišķi ziemas periodā, kad lopi atrodas kūtiņās un tie nesāņem ganību zaļo zāli, kurā šo vitamīnu pietiekamā daudzumā. Vislabākie ir atkārtotāvis izkaltētie un pēc tam samaltie siena milti, kas pagatavoti no sausa āboliņa, lucernas, labas zāles vai seradellas, var izbarot arī lopbarības raugu. Ja šādu milts un raugu nav, var lietot egļu zaļo skuju miltus, kas iegūti no saigām tikko cirstām egļu skuļām. Jāpiebilst, ka visus vitamīnus un minerālielas satur tikai ātri izkaltētā augu un skuju zaļā masa.

Vitamīniem un mikroelementiem bagāti tauriņzīņi un egļu skuļas. Pēc Vissavienības lopkopības pētniecības institūta datiem egļu skuļas satur līdz 22 mg karotīna, 35 mg vitamīna E, samērā lielos daudzumos vitamīnu B, K, provitamīnu D un vairāk par citiem augiem šādus mikroelementus: kobaltu, manganu, varu, cinku u. c.

Izbarojot cāļiem barību ar 3 procentu sausu egļu skuju milts piedevu, to dzīvotspējs pieaudzis par 20—30 proc. vairāk nekā tiem, kas saņēmuši barību bez skuju milts piedevas. Izbarojot dienā cūkām ik uz katrām 100 kg dzīvotspēja 100—150 g skuju miltus, dzīvotspējs pieaudzis bijis par 5—10 proc. lielāks, nekā tām cūkām, kas šos miltus nav saņēmušas. Visos gadījumos novērots, ka dzīvnieki, kas saņē-

muši skuju miltus, bijuši ar daudz labāku veselību un nav slimojuši.

Govim, kas saņem bagātīgā daudzumā labu siena un sennes, skuju milts kā piedeva pie barības nav vajadzīga. Turpretim, ja govīs pārtiek no salmiem, vēlams tās piebarot ar siena vai skuju miltiem, dodot dienā katrai govij no 200—400 g skuju milts. Salīdzinot ar svaigām skuļām, skuju miltiem ir tā priekšrocība, ka tie satur ļoti maz ēterisko eļļu. Piedēja iedarbojas nelabvēlīgi uz lošu gremošanas orgāniem. Zaļās skuļas bez tam grūti atgremojamas, tās nesasmalcinātā veidā ļoti bieži saduras kūņi, to aizsprosto un izsauc smagus vēlu maiņas traucējumus. Šo trūkumu nav sausajiem skuju miltiem.

Skuju milts sastāvā ir kobalts, mangans un varš, kas loppēm ļoti nepieciešami, jo šo elementu pārējos barības līdzekļos ļoti maz.

Jāpiezīmē, ka egļu skuju milts nav domāts kā lošu spēkbarība, bet tikai kā neliela piedeva lopbarībai, lai palielinātu tās izmantojamību un vērtību.

Skuju milts bez bojāšanās uzglabājami sausās telpās vajīgi sabērti apcirkņos jeb maisos.

Skuju milts labi sajaucas ar barības vielām ūdeni un ātri uzbriest. Izbarojot tos loppēm, vēlams samaisīt ar pārējo lopbarību, vai arī iepriekš piejaukt koncentrātiem, miltiem, rausiem, kliņģam.

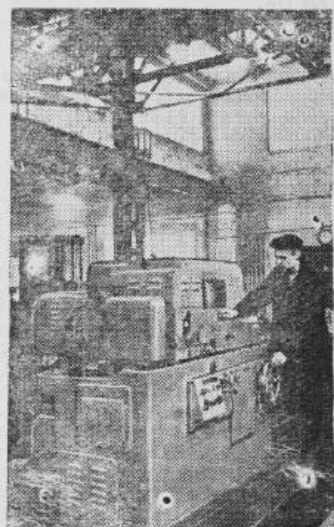
Pašreiz egļu skuju miltus izgatavo Kuldīgas mežsaimniecības plaša patēriņa preču cehā īpaši koncentrētā augu zaļās masas atkārtēji, kur skuju kaltešana norit 6—30 sekundes. Kalte atrodas Rumbas cēlā, apmēram 3 km no Kuldīgas. Šajā pat kalnē var izgatavot arī āboliņa, lucernas, seradellas un citu vērtīgo zaļu siena miltus. Kuldīgas mežsaimniecības plaša patēriņa ceha adrese: Kuldīga, Padomju tēla № 23.

V. Gavrilovs,
Kuldīgas mežsaimniecības vecākais
mežzinis

PADOMJU DZIMTENĒ

MASKAVAS Iekšējo slēpjamā darbāgaldū rūpnīca izlaidusi jaunu universālu vitnu slēpjamā darbāgaldū, kurš domāts mašīnbūves rūpnīcu instrumentāliem ceļiem. Jaunais darbāgalds ir universāls un atšķiras no iepriekš izlaistiem ar lielu precizitāti. Uz viņa var apstrādāt visdažādākos mērīšanas un griešanas instrumentus, precīzas aparāta un mašīnu detaļas. Vitnu izmērs, kuras var slēpt uz darbāgaldā, ir ļoti dažāds, sākot no vitnēm ar 0,25 mm kāpumu un beidzot ar vitnēm ar 60 mm kāpumu. Vitnu pārbaudei darbāgalds ir apgādāts ar mikroskopu.

Precizitātes ziņā jaunais darbāgalds neatpaliek no labākajiem ārzemju darbāgaldiem, bet universalitātes ziņā pat ir pārsniedzis par daudziem no tiem.

Attēls: brigadieris atslēdznieksmontētājs T. Lazarevs pie jaunā darbāgaldā.

SVERDLOVSKA. Uralu smagā mašīnbūves rūpnīca izlaiž spēcīgas iekārtas dažādiem mūsu valsts uzņēmumiem. Nesen šeit pabeigta milzīgās horizontālās preses montāža. Tas spiediens trīs ar pusťūkstoši tonnas. Šis agregāts ir domāts cauruļu un alumīnija sakausējumu presēšanai.

Uzņēmumā: spēcīgā horizontālā prese.

IEEJOT KOLCHOZA KANTORĒ...

Ir viss, trūkst tikai kārtības

Ceļš, kas aizvijas uz kolchoza „Sarkanā zvaigzne” valdes kantori, nav pieskaņotams pie labiem. Rudens un pavasara kā kolchozniekiem, tā iebrucējiem nākas krietni nopulēties, lai nokļūtu tajā. Taču vēl vairāk pārsteigumu jāpiedzīvo pašā kantorī. ...Kantora priekštelpa ar savu neparasto izskatu pievērš katra iebrucēja uzmanību, tikai kolchoznieki ar to jau apraduši. Drīzāk gan šī telpa atgādina kaut kādu darbnīcu: stūri sakrauti dažādi dēļi, diagramas, plakati, bet pie pašām durvīm — kāpurķēžu traktora vadriņi!

Tā jau pie mums parasts, kantori visu nomet. Gan jau kādreiz dzīvē šis tas noderēs, — mierīgi paskaidro kāds darbinieks.

Dzīvē noderēs! Diez vai mums arī par to domājis, atstājot uz kāpnēm krietni lielu dzīvnieka stība kaulu! Drīzāk gan viss liecina par paviršību un nolaidību. Tas vēl lieku reizi apstiprinājas, ieejot kantori. Lūk, slaidā lokā aizmeets pāri telpai aizlido papīrosa gals un nokrīt istabas vidū. Labu laiku no noviestā

papīrosa paceļas dūmu grīste. Šis nav vienīgais papīrosa gals, uz grīdas visur mētājas izsmēķēti papīrosi, pusapdeguši sērkokči, bet ... uz galda stāv pustukšs pelnu trauks! Acīm redzot kantora darbiniekiem labāk patīk, kā saka, pārļaut pār pirkstu galiem izsmēķēto papīrosu, gan jau kaut kur nokritis, tāpat kā patīk sēdēt piesmēķētā, novēdinātā telpā.

Abās kantora istabās grīda jau sen nemazgāta, gandrīz vai līdzīga pagalmam. Turklāt pirmajā telpā ir arī sarkanais stūris. Kāda gan patika kolchozniekiem iegriezties šādā sarkanajā stūrī, kur viss ir tik netīrs, lietas nekārtīgi samētātas, gīmetnēm pa pusei atkritušas vitnes.

Neviens nav padomājis par laikrakstu un žurnālu uzglabāšanu; tie vienkārši nekārtīgi samētāti, saplēsti uz galda, kuram līdzās kaut kādā liela kaste. Priekš kā tā te domāta, grūti spriest.

Negribas teikt, ka mūsdienās vēl atgādāties cilvēki līdzīgi Gogoļa „Miruso dvēseļu” varoņiem — tādi sīkstulji kā Pjuškins. Nebūt nē! Kolchoza valde nav nemaz tik skopa. Katru gadu kantora un sarkanā stūris iekārtošanai

atvēl vairāk tūkstoš rubļu. Ja rūpīgi apskata, telpās ir viss nepieciešamais, tikai trūkst viena — kārtības! Un par to nopietni jāpadomā valdei, citādi var „pielipt” sliktā „slava”.

Pēc apkārtnes spriež par pašiem

... Kolchoza „Padomju Latvija” kantori pie galda sēd divas pajaunas darbinieces. Skajā saruna neapšaubāmi liecina, ka viņas darbā nav nogrimušas ar istu rūpību, sirdsdegsmi.

Kā tad izskatās telpā, kur šīs darbinieces strādā?

Jau pie ieejas katru pārsteidz pussaplēsts pasta ska-plītis. Durvīnās tam vajā, un tādēļ atgādina vistu fermas kontrolgizdu. Nevar teikt, ka abās kantora telpās nebūtu nekā labs. Ir lozungi, glīta sienas avīze, dažādas diagramas, bet līdzās — atkārušies plakati, Latvijas karte...

Istabu sienās vietvietām izdauzīts apmetums, nobružāts krāsojums, bojāta, netīra grīda, viena palodze tikko turas savā vietā. Zālē, kur notiek kopsapulces, ir tikai daži soli, neglītās sienas telpā atstāj nemīlīgu izskatu. Tas, protams,

nedara godu kolchoza valdei. Tāpat kantora darbiniecēm godu nedara divi sapuvušie kartupeļi uz palodzes līdzās rakstāmgaldam. Neviena nemēģinās iestāstīt, ka aizmest šos kartupeļus vajadzēs daudz spēka un enerģijas, taču šis fakts daudz pasaka, raksturo. Gribot, negribot rodas jautājums — vai tā izskatās arī šo darbinieču mājās? Pēc apkārtnes tīrības un kārtības taču nereti spriež par pašām!

Ari šeit diendienā strādā

Bija jau novakars — isi pirms kolchoznieku kopsapulces sākšanās, kad iegriezā-mies kolchoza „Proletarietis” kantori. Telpas tīras, rūpīgi uzkoptas. Kantora priekštelpā pie galda sēdējušies vairāki kolchoznieki lasa jaunākos laikrakstus un žurnālus. Šeit netrūkst ne sienas avīzes jaunākais numurs, ne diagramas un lozungi.

Kantori sastopam darbiniekus, kuri vēl rosīgi strādā, gatavoja sapulcei. Taču uz grīdas nemētājas papīrosu gali, apdeguši sērkokči. Kaut arī telpā nav diez kādu mēbeļu pārpilnība, šeit toties netrūkst kārtības, tīrības un tas atstāj labu iespaidu gan par kantori, gan arī par cilvēkiem, kas tajā diendienā strādā. I. Iļe

